

Sygn. akt I C 3153/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) (...),

przeciwko M. B.,

o zapłatę,

oddala powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 3153/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty M. B. kwoty 659,49 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 7 września 2009r. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód na podstawie umowy cesji zawartej z (...) S.A. z dnia 3 marca 2017r. przejął wierzytelność wobec pozwanego.

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2017r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz podniósł zarzut przedawnienia. Wskazał, że umowa została wypowiedziana przez P. latem 2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 września 2009r. pozwany zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Umowa zawarta została na okres podstawowy uwzględniający 29 okresów rozliczeniowych. Umowa ta została wypowiedziana przez usługodawcę latem 2013r. W dniu 10 grudnia 2013r. (...) S.A. wystawił notę obciążeniową, zgodnie z którą obciążył pozwanego kwotą wysokości 218,19 zł z tytułu kary umownej z tytułu rozwiązania umowy w okresie podstawowym. Następnie w dniu 18 kwietnia 2016r. wystawił kolejną notę obciążeniową na kwotę 340 zł z tytułu braku zwrotu sprzętu – dekodera.

(bezsporne, por. umowa k. 40 – 41, noty obciążeniowe k. 37 – 38, pismo k. 39)

Pozwany w dniu 8 lipca 2016r. dokonał płatności na rzecz (...) S.A. w kwocie 179,70 zł.

(dowód: potwierdzenie dokonania wpłaty k. 55)

W dniu 3 marca 2017 r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu od pozwanego.

(dowód: umowa cesji k. 16 - 20).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o bezsporne twierdzenia stron oraz dokumenty przez nie złożone.

W niniejszej sprawie powód dochodził zasądzenia na jego rzecz kwoty wynikającej z nabytej w drodze umowy cesji wierzytelności. Zgodnie z treścią art. 509 § 2 k.c., wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa. Pozwany na rozprawie podniósł **zarzut przedawnienia** roszczenia, który zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 117 § 1 i §2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków

w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a po jego upływie ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, co do zasady może uchylić się od jego zaspokojenia. Przy czym jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata (art. 118 kc). Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

W okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą wierzyciela pierwotnego i jej charakter nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia powoda wynosi trzy lata i rozpoczął swój bieg z chwilą rozwiązania umowy na skutek złożonego przez poprzednika prawnego powoda wypowiedzenia.

Na tle niniejszej sprawy nie sposób ustalić dokładnej daty rozwiązania łączącej strony umowy. W przedłożonej przez powoda nocie obciążeniowej wystawionej w dniu 10 grudnia 2013r. jednoznacznie wskazano, że nota ta została wystawiona tytułem kary umownej z tytułu rozwiązania umowy. Okoliczność tę potwierdził na rozprawie pozwany wskazując, że umowa została mu wypowiedziana latem 2013r. W chwili zatem wytoczenia przedmiotowego powództwa, tj. w dniu 18 sierpnia 2017r., roszczenie objęte pozwem uległo już z całą pewnością przedawnieniu.

Mając na względzie wszystkie przedstawione okoliczności oraz powołane przepisy powództwo należało oddalić.

/-/ SSR Piotr Żywicki